

въкъ, който иска да прави добро, тръбва да постъпва споредъ своето върту. Ще извика този човекъ настрана и ще му каже: „Братко, днесъ, когато имамъ въ изобилие, Волята Божия е да ти дамъ част отъ моето богатство, но всъки денъ не мога да ти давамъ; утръ не ще мога да ти дамъ нищо.“ Този човекъ ще започне да ти цитира стихове отъ Евангелието, да казва: „Каквото даде дъната ржка, лъвата да не знае.“ Какво означава този стихъ? — Понеже дъната ржка е на ума, а лъвата на сърцето, то лъвата ржка не тръбва да се бърка въ работата на дъната, нито дъната — въ работата на лъвата, т. е. сърцето не тръбва да се бърка въ работата на ума, нито умът — въ работата на сърцето. Работата на човека е разпръдълена между ума и сърцето. Умът може да се бърка въ работата на сърцето само тогава, когато го повика и каже: „Моля почтения слуга, ума, да дойде въ кухнята да свършимъ заедно една работа на господаря си.“ Ще кажете: „Ама ние знаемъ, че слугинята и слугата, като дойдатъ въ кухнята на господаря си, започватъ любовни работи.“ — Споредъ васъ това е възможно, но въ дома на господаря, и то въ кухнята, любовни работи не ставатъ. Любовни работи не ставатъ и по гробищата. Често нѣкоя мома отива на гроба на майка си, и тамъ дойде нейниятъ възлюбенъ да се разговарятъ и слѣдъ врѣме се оженватъ. Казвамъ: хора, които уговорятъ женитбата си на гробищата, животътъ имъ не може да бѫде добъръ. Онзи човекъ, който има правилно върту и иска да помага, ще каже: „Ето, давамъ половината отъ имането си!“ Какво подразбираме подъ това? — Ако той получава двѣстѣ лева, стотѣ лева ще даде на своя близъкъ. Всъки човекъ има право да даде само половината отъ онова, което получава, а не цѣлото. И като давашъ, не искай нищо, остави своя ближенъ да се жертвува, както той иска и разбира. Ако този